לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל בראתי יצר הרע ובראתי לו אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ Cities Edition

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

י״א בעומר – פרק א׳ דאבות

מולד חודש אייר (יום ד) 11:41 AM פיט 8 חלקים

שבת קודש פרשת אחרי מות – כ"ו ניסן תשפ"ד Shabbos Parshas Achrei Mos - May 4, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

מאת הגח"צ רבי גמליאל הכתן רביטביץ

קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ... בגדי קדש הם במים את בשרו ולבשם וגו' (מו-ד) - בענין מוהר הלבוש

לרש"י: מגיד שאינו משמש לפנים בשמונה בגדים שהוא משמש בהם בחוץ, שיש בהם זהב, לפי שאין קטגור נעשה סניגור, אלא בארבעה, ככהן הדיוט, וכולן של בוץ. בדברי רש"י אלו מתעוררת תמיהה. למה יאמרו על אהרו המופלג בצדקותו שאם יכנס 'בגדי זהב' לפני ולפנים הוא יתהפך ל'קטגור' ר"ל? למה יתן דבר זה 'פגם' במהותו הטוב של אהרץ? הרי הקב"ה בוחן כליות ולב. והוא יודע כוונתו התמימה של אהרן בעבודתו. למה אם כז לא יתרצה על ידה? מה בכר שהוא מלובש באותה שעה גם במיז שבו נעשה זעגל? עוד פליאה מתעוררת. אם 'בגדי הזהב' אכז מעוררים קטרוג. למה אינם מעוררים הטרוג גם ב'עבודת חוץ'? והרי גם עבודה זו באה לרצות. ובה אנו רואים את ההיפר, לא ק שמותרים לעשותו ב'בגדי זהב' אלא גם מחוייבים בזאת. וכהו המשמש במחוסר בגדים וייב מיתה (שמות כח. מג וברש"י שם ד"ה ומתו). ומאי שנה 'קודש' מ'קודש הקדשים'?

אמנם י"ל. שאין עצם הזהב מקטרגת. אלא ה'ערך' שנותנים לה היא המקטרגת! ונבאר יברינו: כשהאדם מתלבש ב'בגדי פאר', הרי זה לו לכבוד ולתפארת, ולכן זוהי היא זמידה שנוהגים בה אלו המקבילים פני שרים ורוזנים, ועאכו"כ שראויה מידה זו גם להכהז זעומד ומשרת את קונו בקרבנות, ושפיר עליו לשמש ב'בגדי זהב'. אמנם כ"ז רצוי שעומדים ומשמשים בקודש בעזרת הכהנים. כי אף שאדמת קודש הוא, היתה בה עדיין בחינה של עולם הזה, ולכר עלינו להתנהג שם בגינוני מלכות השייכים לעוה"ז. שונים פני דברים כשנכנס הכה"ג לפני ולפנים. ששם שרתה קדושה מבחינת 'כתר' שהוא מקור בוה מאוד שאיז לה שום אחיזה לעולם החומרי והגשמי ולגינוניו. קדושה זו מגלה שהכל

לימודים מאת חרב אברהם זנטאל אבשטיין שליט"א, בעבו"ם שדת אברוזם

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה' ... (יה-ו) – היצר הרע של עריות

9רשת אחרי מות. בתחילת הפרשת מתחיל לדבר בעניני עבודת יו״כ, ובסוף הפרשת מדבר בעניני עריות. ויש לבאר מהו הקשר ביז הני שני דברים.

הנה בגמ' מגילה (לא.) אמרה שבמנחה ביו"כ קוריו פרשת העריות – והוא פרשתו – פרשת אחרי מות. וכ' תוס' (שם) הטעם לזה וז"ל: "לפי שהנשים מקושטות בשביל כבוד היום לפיכר צריך להזכירם שלא יכשלו בהן". עכ"ל. הרי הטעם שקוריז פרשת עריות יוה"כ היינו משום שצריר להזהיר האנשים שלא ליכשל בעריות עם הנשים. שביוה"כ הכיפורים הוא יום קודש. יום אדיר ונורא. יום שכל אחד ואחד רוצה לטהר עצמו. לעשות תשובה בלב שלם. א״כ. מדוע אנו צריכיז להזירם שלא לכשל בחטא זה. האם

ונראה לבאר בהקדם יסוד אחר ביצר הרע דעריות. הנה כ' **הרמב"ם** (פכ"ב מהל' איסורי ביאה הל' י"ח) וז"ל: "איז לך דבר בכל התורה כולה שהוא קשה לרוב העם לפרוש אלא מז העריות ... ואמרו חכמים גזל ועריות נפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן, ואין Selected Halachos For Chodesh Nisan (3)

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

Understanding Sefiras Haomer. Now that *Chag HaPesach* is behind us, we begin a new "season" of spiritual growth. When our forefathers left *Mitzravim*, they knew they would be receiving the *Torah* after seven weeks (1). They used this time as preparatory weeks to cleanse themselves of any undesirable contamination they attracted from living in Egypt for 210 years. Additionally, they needed to acquire many positive *middos* to be suitable recipients of this holy gift on Har Sinai. They succeeded in changing themselves, and from then on, the season of Sefiras Haomer is graced with the potential and ability for each and every Jew to do the same in his/her specific sphere of growth (2). Ladders of Growth. There are two distinct "Ladders" with finite steps that *Klal Yisroel* are climbing at this time:

1) Ladder 1. The Sages of Kabbalah give an exact breakdown of the 7 sections of the "ladder," corresponding to the 7 weeks of Sefirah that we count, plus the forty-nine rungs of the "ladder" corresponding to the 49 days we count. The 7 sections are

מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס based on striving to be like our holy and illustrious Avos and forefathers. The combining and inter-linking of each of these 7 qualities yields the 49 rungs that *Bnei Yisroel* consciously worked on day by day in the desert to prepare for Kabbolas HaTorah. For example, they worked during the first week to follow the ways of Avraham Avinu. This was "TOO" - kindness. to all people growing out of a burning love of *Hashem* and His children. The second week was "גבורה" - strength, the middah of Yitzchok, and so on. The 7 aspects of each quality were attained by combining the characteristics of each of these *Tzaddikim*.

2) Ladder 2. In Pirkei Avos (פרקר) are listed 48 stepping stones to aquire the *Torah*. There are sources that write about using forty-eight days of these seven weeks of Sefirah to work on these acts of acquisition day-by-day, and using the last day as a summary to make a complete review (3). Working on parts of these great ladders, brings us a step closer to Hashem and his *Torah*. Of course, one who starts the climb now can continue to rise after Shavuos, as we will try to do IY"H.

בלו הרלחלים – תבליו מדף היומו – בבא מציעא סב.

"ווד אחוך עמך – חייך קודמין" - The *Gemara* states: If 2 people are traveling in an area where there is no water and only one of them has water. they both share this water, it will not be enough to last until they reach a water supply and they will both die. But if only the owner drinks the water he will make it but not his companion. בו פטרא savs better they should share it and both die, rather than one should witness his companions death. א בעמד" - taught: הייד עמד" - we learn from this pasuk, חייד קודמים לחיי חבירך and in this case, the owner may keep his water for himself. (בריסיקר) a explains that we see from this case that בי פטורא holds when it comes to הצלה there is no heter of בו בהבין and both people are equal even if you are not doing a בעריג holds that הב"ז אית כג'ו **מנחת חינוד** holds that one is בעריג to be שניסר נפש to save his friends life, even if he isn't the cause of the death. As long as one can prevent the death of someone else, he must do so even at the cost of his own life. Actually, in our case, the owner of the water is מרויניב to give it all away, the only issue is, once he gives it to his friend. his friend now has the same בי פטרא, to save the owner and must give it back to him. Consequently, בי פטרא, says they should share it even if it means they will both not make it. The מנח"ח says according to בי פטורא it comes out. if one of the travelers was a הטי the היטר the מנח"ח would have to give his water to him, since that would save the קטן because the אים has no חיוב to give it back.

The Gemara [שבת לאב) tells a story where דעלד סני, לחברך לא תעביד", .ער What you yourself don't like, do not do unto others. The מהרש"א [שם] says הלל why did הלל why did מהרש"א [שם] is referring to the pasuk of "ואהבת לרעך כמוך". The מהרש"א [שם] why did מהרש"א [שם] the negative term of לא תעביד. instead of saving Love your חבר, like vourself, which is in the positive form? He answers that האלל holds that האבת means love your fellow Yid, but is only referring to not being oiver the לא תכורם, ולא תכורם, ולא תכור translated it as. do not do unto others. However, regarding doing positive מובה לרעד and the pasuk of אהבת לרעד is not referring to that.

The שכ"ט, י"ט] avs that although one is מחוייב to save his friend whenever possible, one may not put himself in סכנה in order to do so. because we *pasken* חייד קודמין. Even if a person is in a דייר סכנה. but in order to attempt to save him you will be exposing yourself to a ספק ה if there really is a שפק סכנה your אדיף is לשקול הדברים היטב if than his שפק סכנה. However, he says that one must be לשקול הדברים היטב if there really is a שפק סכנה him and one should not be מדקדק ביותר who paskens that if 2 people ואו"ח ס' תפב. ד"ה מרור! שערי תשובה. The מדקדק ביותר who paskens that if 2 people are in jail or in the מדבר and there is only 1 כאית מצה, the halacha is שערי תשובה. The מצה says he thinks the case is that the מצה was and whoever can be מכדי in it. should make every effort to do so. He brings our *Gemara* and says that if regarding אפקר we say איניפות עסקר גופות עסקר אונים אווי איניבור עסקר אוויים קודמין then certainly when it's בעסקי נפשות like doing mitzvos, we say חייך קודמים הלה אומר

The Rebbe, R' Heschel of Krakow zt"l (Chanukas HaTorah) would say:

"אשה אל אחותה לא תקח" - *'A woman and her sister you may not take (marry*). ' Why does the *posuk* employ an ambiguous expression when it could have simply stated, 'Do not take your wife's sister'? To remind us that Yaakov Avinu married Leah first, even though she was the sister of Rochel, the woman he really wished to marry. We are warned against this and if one took 'אשה' a woman against his will, 'אחותה לא תקח' - do not marry her sister, even if she is more beloved."

A Wise Man would say: "For every minute you are angry you lose 60 seconds of happiness. say.

To place an ad or to dedicate in vour city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@yahoo.com

Although the Satan works HARD on it, ! בתפילה Sign up not to show disrespect

Nechama Hoffman on the birth of their son Tuvia, and to the entire Hoffman, Davis, Blonder & Steinberg families שם שנכנס לברית כן יכנס לחורה חופה ומע"ט

(1) מדרש הובא בשו"ת רשב"א גירפד, וכן הר"ן בסוף פסחים (2) שפת אמת. אמור תשל"ג (3) חידושי הרי"ם דף קס"ג. לב אליהו

Mazel Toy to Reb Tzvi & 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

בטל ומבוטל להבורא ב״ה. ואם יכנס הכהז לשם בבגדים שמתפארים על ידם בעוה״ו הוא בגדר 'מורד במלכות שמים', כי נראה בכך שהוא נותן דעתו לדברים חשובים נוספים מבלעדי השי"ת. והרי זה כאומר שיש עולם נפרד מהשי"ת חלילה, וע"כ יש בה בכדי לעורר בחינת הזהב שבחטא העגל כיון שהחטא היה בעיקר על אמונתם בכוחות אחרים חלילה. כל זה הוא גם אם לאמיתו של דבר לא כיוון הכה"ג להתפאר חלילה. ולהיפר התכווין לכבד את בוראו בבגדיו המזוהבים. גם אז מעורר קטרוג. ובכ"ז עוד צריך להבין, למה יכנו את הכהן הלזה בתואר ׳קטיגור׳? אמת שבאמצעותו מתעורר קטרוג. אבל תואר זה אינו ראוי אלא למי שבאמת מתכוויז לקטרג. אבל זה שמתכוויז למצוה וגם עבודתו מעידה שהוא באמת 'סניגור' למה מגדירים אותו כ'קטיגור'?

אמנם כשמתבוננים לעומק הענין מתברר שגם אם הכהז יכווין באמת רק לכבוד שמים. בהכרח יבוא כבוד זה מתוך הערכה לעניני עולם הזה. שכן מניז לו המושג של 'כבוד' באמצעות 'מלבושים נאים'? הרי זה כתוצאה מזה שמעריכים את הזהב בעולם הזה. רק מתור כך באים לידי הבנה שיש להתכבד ולכבד באמצעותה. ואם כז כשהכהן גדול מתלבש ב'בגדי זהב' הוא בהכרח מגלה שיש ערך לזהב. ומושג כזה היא פסול בתכלית הנרצה בבואו אל הקודש פנימה. היוצא מכל האמור שבאמצעות הלבושים מבטא האדם את ערכיו. כי רצונו של האדם הוא שיהיה מכובד על הבריות. ומאחר שמחשיב את ערכיו נדמה לו שגם שאר הבריות מחשיבים אותז. ולכז חפץ הוא להתלבש באותז הלבושים המייצגים את ערכיו. זוהי כאמור גם הסיבה לרצונו של אדם להתלבש במלבושי כבוד. כיוז שדמה הם המבטאים גדולה ועושר. וכבוד הוא לאדם להתכבד בעיני הבריות במידת העושר. מעתה תביז מעלתו של זה המקפיד להתלבש באותו הלבושים שהיו מקובלים בישראל מדור דור. כי בזה הוא מוכיח שאינו בוחל בדרכי האבות. להיפר. חפץ הוא בדרכיהם. ורוצה גם כז להתכבד בהם.

אתה מוצא קהל בכל זמן וזמן שאין בהן פרוצין בעריות .... לפיכר ראוי לו לאדם לכוף יצרו בדבר זה ולהרגיל עצמו בקדושה יתירה ובמחשבה טהורה ובדעה נכונה כדי להנצל מהן", עכ"ל. ועל זה אמרו חז"ל: "אין אפוטרופס לעריות". כלומר שכל אחד ואחד יש לו הר תאוה, וצריך שמירה יתרה שלא יכשל בעבירות בעניני עריות. ואיתא בש"ס כמה וכמה עובדות עם התנאים ואמוראים שגם להם היה הר תאוה. וכמעט שהם נכשל באיסור עריות.

ולפ״ז י״ל. שגם ביום הכיפורים שהוא יום אדיר ונורא. יום שכל או״א רוצה לטהר עצמו. מ"מ עדיין יש יצר הרע השוליט על האדם. ויצה"ר זה קשה מאוד. שעריות הוא דבר שנפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתז. וא"כ. אם אנשים גדולים. התנאים ואמורים היה להם הר תאוה. וגם כמעט שנכשלו עם עבירה זה. כמו כז צריר כל ביוה"כ צריר להזהיר להיות נשמר מעבירות אלו בעניני עריות. ולפ"ז. יש לבאר מה דמצינו בפרשת אחרי מותעבודת יום כיפור ופרשת העריות. והקשר ביניהם י"ל, דהנה התוה"ה בא להזהיר לנו על איסור עריות. ויש מקום שאחד יאמר. שאיז אני צריך להיות נזהר כל כך בדברים אלו. שאני צדיק ויכול להתגבר על יצר הרע זה. - ע"ז בא התורה ומזהיר לנו אחר עבודת יוה"כ. שאפילו מי שהוא במדריגה זה שהוא קדוש – כמו יום הכיפורים. גם הוא צריר להיות זהיר שלא יכשל ביצה"ר זה!

איש איש מבית ישראל אשר ישחם שור או כשב או עו במחנה או אשר ישחם מחוץ למחנה ... (יו-ג)

The posuk refers to one who "slaughters outside the camp." Homiletically, if a person speaks negatively of others, destroying his character and "slaughtering" the reputation and honor of another person, he will have to answer for this misdeed.

Anyone who has ever waited in the outer room for his turn to speak to the Gerrer Rebbe, R' Pinchos Menachem Alter zt"1, could not help but feel the tangible fear gripping each waiting chassid. It was almost possible to cut the tension in the room with a knife! He knew that he was about to encounter greatness. Yet, upon watching each person exit the Pnei Menachem's room, it was clear that his face was completely transformed. The fear had been replaced by relief, a smile, which displayed a combination of purity and love. Only someone who experienced this transformation could understand it.

One time, a bachur who wasn't even a Gerrer chassid, was so brokenhearted that he felt compelled to unburden himself and ask for a beracha from the Pnei Menachem. It was his father's medical condition that brought him to the Rebbe's door. For a number of weeks his father had been suffering terrible pain. Finally, after a whole battery of tests, the diagnosis had come back ... and it wasn't good. His father was suffering from a very serious and bitter illness. The experts said that his only hope was to travel out of the country to a world-renowned medical center where there was a small chance that they would be able to help him. Of course, the darkness in the house and the depression was palpable.

The bachur walked into the Pnei Menachem's room, but upon looking at the holy countenance of the Rebbe, he simply lost his ability to speak. "I couldn't get the words out of my mouth. His face seemed to be burning with a holy fire. I thought I was standing in front of a *malach*, a celestial angel," said the *bachur*. "He, however, looked straight at me with eyes full of compassion, peering deep into my heart and into my soul, and he prodded me to share my feelings with him. Finally, I found my voice and told him the whole story. Gently, he asked me, 'What do they speak about in your house at the table?' Unsure how to reply, I stood there quietly. The *Rebbe* prodded, gently, sympathetically. 'Do you at times talk about other people?' nodded my head. It was true and I didn't have the nerve to actually admit it outright to the *Rebbe*. The *Pnei Menachem* wasn't finished, 'Are there times when you place a person on the 'operating table' and talk about him as if he were a specimen undergoing an operation?' I again nodded, clearly acknowledging that this was the unfortunate situation in our house.

"The Rebbe reached out, took hold of my hand and said, 'The rule is that he who says good things about others brings upon himself a Heavenly outpouring of good. He who talks negatively of others can bring upon himself terrible difficulties. Tell your father that no evil will befall the person who refrains from speaking ill of another...'

"I left the *Pnei Menachem's* room with renewed hope and optimism. The knowledge that the *Rebbe* had just endowed me with was a wondrous piece of advice, a conduit for the miraculous yeshuah that we so desperately needed. I returned home armed with the knowledge that I - my entire family - had work to do. I fulfilled the words of *Chazal* that teach that a person cannot be quiet when he hears his father or mother engaged in sinful speech. The next time, such words were spoken, I told my father about my visit to the *Rebbe* and everything that he had said. Our entire family immediately accepted to strengthen themselves in this area. My father flew out of the country for treatments and miraculously returned a healthy man!

"A while later, when my father had already regained his strength, I happened to be walking with him on the street where the *Pnei Menachem* lived, and suddenly I saw the *Rebbe* walking a bit further down the street. We both ran to him and I introduced my father to the Rebbe, while expressing my deepest thanks for his advice which had certainly brought the yeshuah. Smiling, the Rebbe said simply, 'Remember the kabbalah that you made. You must maintain it!'

"From that time on, the entire atmosphere in our home underwent a transformation. The words of the *Rebbe*, 'He who says good things about others brings upon himself a Heavenly outpouring of good' became our slogan for life - a healthy life!"

כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל ...' (עמום מ-מ)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הפטרות לא השני אול הפטרות הצבל על הפטרות הצבל הבי

to shake the House of Israel ... as one shakes sand in a sieve that they may fall through. ..." Chazal explain that the Nation had fallen so far that incredibly, *Hashem* was ready to destroy them entirely. However, the Almighty remembered His promise to never eradicate the Jewish people and decided to "shake" them instead. However, if the Jews had fallen to such a low level that *Hashem* was contemplating their utter destruction r"l, how would a little "shake" convince them to change?

Rashi adds to the words of *Amos HaNavi* that after the sifting process is complete and the fine bran falls out, there remains the coarse bran which is too large to exit through the small holes of a sieve. Thus, a person is forced to shake the

Amos HaNavi declares that Hashem will "give the order" the sieve with all his might to break up the larger pieces so

It is possible to expound on the words of **Rashi** to answer our question. Chazal say, "Shuva Yisroel ad Hashem Elokecha" - every single Jew has the ability to return to Hashem, period. Although it may be true that Klal Yisroel had become so steeped in sin, and all hope seemed lost, deep down in the heart of a Jew is his unsatiable desire to get close to the Almighty, and *Hashem* knows that. That desire - no matter how buried it is - can always be brought back up.

Ultimately, no amount of repeated attempts by the *Neviim* to arouse the nation to teshuva can compare to a good and thorough "shaking" from Hakadosh Baruch Hu!

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

On Yom Kippur, Klal Yisroel is commanded to bring two goats; one for Hashem and one to be sent לעזאזל, thrown down the jagged mountain, shattering into pieces. The *posuk* tells us that with this act, we are *zoche* to receive atonement for our sins. Many ask and wish to comprehend: How is this most baffling avoda understood?

I once heard the following *machshava* which offers a different perspective on the symbolism of this pair of *korbanos*. The Gemara in Yoma says that these two animals must be identical as in height, appearance, and value. What does this signify? These two similar animals symbolize two types of people that come into this world exactly the same. One of them thinks: "Why should I work hard, applying myself to *Torah* and *Avodas Hashem*, and live a strained life? Let me enjoy myself and have a good time instead." The other fellow understands how crucial and beneficial it is to follow the *Torah* way of life, although it may not be the easiest way. He is represented by the שעיר לה'. They arrive together, and the שעיר לה' is chosen by a lottery, and is slated to be slaughtered. The other one is still having a grand old time, as he is alive and well. It appears to him that he has chosen well. Suddenly, he is taken out to the desert and cast down the steep cliff, smashing his way to smithereens His ultimate sentence is well-deserved. Now, let us return to the first one. His blood goes all the way into the Kodesh hakodoshim, the holiest of holies, and thus reaps his just reward for his sacrifices in life. So while it may have seemed that the was living it up, הוכיח סופו על תחילתו. He's ultimately the one that chose well, and led the ideal life.

The posuk later in the parsha says "שמרתם את חקתי... אשר יעשה האדם וחי בהם". As we just illustrated, keeping Torah u'mitzvos is the real וחי בחם. Coming on the heels of זכן חירותנו and leading up to Matan Torah this timely message should echo through the ages for all to follow. May we be zoche to convey these all-important principles to the next generation!

משל למה הדבר דומה

אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימתו ... (מו-א) משל: A man once shared his troubles with R' Shlomo **Zalman Auerbach** zt"l. He went on and on to explain his extreme situation and why his case is so much more excruciating than other people's. R' Shlomo Zalman assured him that despite his problems, happiness was within his reach. The man protested, claiming that it was impossible for someone enduring the suffering he was going through, to be happy. It was simply too difficult for him to see the good.

R' Shlomo Zalman, his usual, soft and caring look on his face, said in a clear unequivocal voice: "I know someone who, after an operation, is deaf in one ear. He is also a

tribulations, he is always cheerful and smiling."

The man was taken aback. "He is genuinely happy?" he asked. "That sounds like a lot. Who is this man? How can he be happy after suffering so much?"

R' Shlomo Zalman looked the man in the eye and said, "That man is me! Happiness is within your reach if you want it to be - no matter the difficulty of the situation!"

נמשל: When Aharon lost his two older sons, considered to be two of the most righteous *tzaddikim* of that generation, the Torah tells us he accepted the will of Hashem and did not complain. *Chazal* tell us in the beginning of *Pirkei Avos*, "Aharon Hakohen loved mankind and drew them close to the Torah." Perhaps one of the special traits that helped him achieve this extraordinary accomplishment was his ability widower, r"l. He spent most of his life living in poverty. to show people a soft, loving face despite his tribulations. Three of his children are childless. And yet, despite all his This drew people close to him and thus closer to *Torah*.

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרז בקרבתם לפני ה' וימתו ... (מו-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

There are many explanations given by the *meforshim* why Nadav and Avihu died. Some say it was because they were condescending to Moshe and Aharon, some say they brought an "Aish Zara" and others say it was because they drank wine.

The Daas Zekeinim explains that the reason they died was because they never got married, and the reason they never got married was because they didn't think anyone was good enough for them! They said, "Our father's brother is the King, our father is the Kohen Gadol, our mother's brother is the Nasi, we are the assistant Kohanim; is there any woman good enough for us?" Daas Zekeinim quotes the posuk (Tehillim 78-63): בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו", referring to the sons of Aharon who were consumed by fire and refused to marry young beautiful eligible maidens because they didn't meet their qualifications.

We all hear about the "Shidduch Crisis" in our generation, but many seem to feel that that what we have is really a "Bitachon Crisis"! Don't people realize that shidduchim are all Min Hashamayim? Your hishtadlus is not pushing away the right one! But how often do people say no to many wonderful proposals because their nose is up in the air and "es past nisht" for them to make such a *shidduch*? What will people say if WE take such a family? *Shidduchim* become status symbols rather than a boy or a girl with whom one can build a beautiful Jewish home.

The **Steipler**, **R' Yaakov Yisrael Kanievsky** zt''l, compares finding a *shidduch* to picking an *esrog*. If you still have plenty of time before Yom Tov you can be more selective and find the perfect specimen. But if it's almost Sukkos and time is short, you take what is before you. When one is starting *shidduchim*, they might be a bit selective but if a girl or boy is starting to get older, then go with what *Hashem* is sending you! Don't be too prideful or overthink things! May we all have the clarity and humility to recognize the right one when Hashem sends it and may everyone find his/her richtiger zivug b'ka